

વિભાગ.....

	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=			
	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=	

વિભાગ - A

①

'અક્ષુઃપ્રવા' ફિલિપ્પાઇન ઇન્ડિયાન્ટ બ્રાહ્મીના પુસ્તક એ ઇન્ડિયાન્ટ બ્રાહ્મીની વાલીઓઓથી લેવામાં આવી છે. જેનો સાહિત્ય પ્રકાર નવલિકા છે. આ ફિલિપ્પાઇન લેખક દાદા કેસરીસિંહ અને તેમની પ્રપૌત્રી ડોશા વચ્ચેના વ્યંગીયા વાલવિધાને પિતાર આપ્યો છે. આ વાલીઓ ઉત્સર્ગી ખૂબ જ દિવ્યસ્પર્શી છે.

દાદા અને તેમની પ્રપૌત્રી ડોશા વચ્ચે ચોર્યાશી વર્ષનો ઉંમરનો તફાવત છે. તે પછી દાદાને ડોશાની સાથે સાચી વધારે બંધનું દાદા ડોશાને સમજાવતાં કે, સાપને કાન હોતા નથી, આથી તે આંખથી સાંભળે છે. તે મદારીને કોઈને કોઈ છે અને મદારી વિષર વાથ દ્વારા વિષર વાથ છે, આંખ, સાપ આંખથી સાંભળતો હોવાથી તેને અક્ષુઃપ્રવા કહેવાય. તેઓ પોતાને પણ અક્ષુઃપ્રવા જ કહેતા. ડોશા વ્યારે અક્ષુઃપ્રવા આ વાલ કહેતા વ્યારે તેના મિત્રો તેને ધ્યાનથી સાંભળતા.

વિભાગ.....

□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	=	□		
□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	=	□

૫૨-૧
ક્રમિક

તે કહેલી કે, આજા ડેડીના ડેડીના ડેડી
 ડાનથી નહીં પણ આજાથી આજાજો છે.
 પરંતુ એક દિવસ દાદા એમને ક્રિયા
મૃત્યુ પામ્યા ત્યારે ડોઢાને સ્કૂલથી
વહલી છુટી આપવામાં આવી. દરે
 આવીને ખાટલા પર સૂતેલા દાદાને તેણે
 કહ્યું, 'દાદા ઊઠો, આજે આજે વહલી
 છુટી પડે ગઈ.' પરંતુ દાદાએ જ્યારે
 કોઈપણ પ્રતિભાવ ન આપ્યો ત્યારે
 ડોઢાએ કહ્યું કે, 'દાદાની આજા બંધ છે
 એટલે તેઓ આજી વાત આજાજી
 શકતા નથી.'

આ રીતે વાલીના અંતમાં લેખકે
 ખૂબ કુદાલાબની વાત દર્શાવી છે. અહીં
 દાદા અને ડોઢા વચ્ચેના અનોખા
 ભાવવિધનો લેખકે ચિતાર આપ્યો છે.
 આ દૃષ્ટિએ એવો 'અધુરવળ' સીધો
 સ્પષ્ટ છે.

②

'જે સ્ત્રી નીતિની ઉત્પત્તિ લેણે તે કુમારો
 જો નહીં' એવું નર્મદ કહે છે,
 કારણ કે, લખવા-વાંચવાને કુર્કમ સાથે
 કોઈ જ સંબંધ નથી. જે સ્ત્રીઓ ઉત્પત્તિ
 નથી લેણી તે જુ કુર્કમ નથી શકતી?
 આજા હીને લેખક કહે છે કે, નીતિની
 ઉત્પત્તિ લેનાર સ્ત્રી ક્યારેય કુમારો
 જો નહીં. કારણ કે, કુર્કમ તો અગ્રણ્ય
 સંગત અને નીતિના આચારની પ્રાચીની
 જ વાચ છે.

વિભાગ.....

<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>
<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>

પ્રશ્ન ક્રમ ૩

૩) ટાઈમટેબલ બનાવવામાં લેખકને લગભગ બે મહિના જેટલો સમય ગયો, કારણ કે કયા વિષય ક્યારે વાંચવો, કયા વિષય કેટલું મહત્વ વ્યાપ્તિ પૂર્વે જેવી બાબતો નક્કી કરવા માટે લેખકે ઘણો સમય અને શક્તિનો ઉપયોગ કરવો પડ્યો.

૫

પદોવાર્તાશર અને પુશાણી લગીરે જાણીતા એવા શામળ વીરધર ભટ્ટની બે છાત્રા, એક શોષાઈ અને બે ઉચ્ચાણાં સેવામાં વ્યાધા છે. 'રક્ષક ન ભક્ષક બને' તે સમજાવવા માટે લેખકે શોષાઈમાં વિવિધ ઉદાહરણો વ્યાધા છે. આ દિશાંતો દ્વારા લેખકે સમજાવ્યું છે કે, જે વ્યાપ્તિ રક્ષણ કરનાર જે લક્ષણ કરે તેવી મુશ્કેલીઓ વ્યાધી શકે.

એલરમાંથી એકાંડ ડોઈ એવી ન જાય તે માટે એલરની વ્યારેબાજુ વાડ બનાવવામાં આવે છે, પરંતુ જે વાડ ને એકાંડ ગળી જાય તે લોકોને વ્યાપ્તિ સસ્તુ કુળ ક્યોથી મળે? ખળામાં એનાંજનો સંગ્રહ કરવામાં આવે છે, પણ જે વ્યાપ્તિ ને એનાંજ આઈ જાય તે લોકોને એનાંજ કઈ રીતે મળે? એ જળાશય ને પાણી ની જાય તે સજીવોના શરીર કઈ રીતે રહે? એ માતા ને પોતાના દુધ પીલા બાળકને માટે તે બાળક કયાં જાય? જે સત્યવાદી ને અસત્ય જોસે તે સત્ય

વિભાગ.....

□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	=	□		
□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	=	□

ક્યાં સમ્યવારી? જ્યાં રાજા જ પ્રજાને
ધૂંટી લી પ્રજા ડાંની વ્યાગળ જઈને
કવિયાદ કરે?

ઉપરોક્ત ઉદાહરણો દ્વારા સાબળ
'રક્ષા જ ભક્ષા બને' એ ઉદઠવત સમજાવે
છે.

૬) 'મન જો ડો' કાવ્યમાં ગંગામતી આથા
ભક્ત હોવાનું પ્રમાણ આપે છે કે,
આથા ભક્ત હંમેશા દીધવમાં વ્યગા
શુદ્ધો વાપે છે. તે દુઃખમાં હતાજી
પઈ જતો નથી તથા સુખમાં છડી
જતો નથી. તેના મનમાં આથાઓથા
વિચારો વ્યાપતા નથી. તે ચાલદિવમ
ભક્તિના વ્યાનંદમાંજ રહે છે. તેણે અંમાર
સાથેના લભામ બંધનો કાપી જાણ્યા હોય
છે. એકું જેવો પવત ડાં વ્ય તો પણ
તેનું મન કાવું નથી.

૭) તીર્થોત્તમ કાવ્યમાં કવિએ પ્રભુદર્શન આરે
દાણ તીર્થોની શુભાકામ લીધી, નદીઓમાં
વજાન કરી પણ તેમની પ્રભુદર્શનની દરિયા
કુળી નહીં. એક દિવસ આંધે પોતાની
પત્ની સાથે તેઓ જ્યોરલા પર બેઠા
હતા. ત્યારે તેમની પત્ની તેની
બાણડીને પથપાન કરાવતી હતી.
તેની આંખો નવજાત બાણડી
પર શુભ વાત્સલ્યથી વુડેલી

વિભાગ.....

	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=			
	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=	

પ્રશ્ન
ક્રમાંક

હતી. કવિ કહે છે, કે આ આઓમાં
 લેખને પલુદ્ધાન થયું અને લેખને
 લેખી લીધાલિખ અર્થે.

વિભાગ.....

+ + + + + + + +
 + + + + + + + =

વિભાગ - B

7) સંક્ષેપીકરણ:

ઉંચું જીવન કે અધોગતિનું જીવન

આજ તો એવું ઉંચું જીવનધોરણે ધૂમ પડી રહી છે. જૂના વખતમાં જેની જીવિયાત બગીચી, તે ઉંચી ગણાતો. દીધર કે હાથ આપ્યા છે એટલે છાતી ડાકીને બાકી શકીએ છીએ નહીં તો વાંચા વળીને આલસું પડત. બીજાનું પક્ષી લેવા કલતાં એ હાથનો આશી ઉપયોગ થતો હોય તો લેવી ન પડતીય.

8) "ઉંચી નીચી ફર્યા ઉમે જીવનની દરખાશ, ભરતી લેની બોટ છે, બોટ પછી કુવાળ."

આપણે સંસ્કૃતિમાં કવિએ જીવનમાં આપનાર મુખ-દુઃખના અકાંચી વાત કરી છે. જેમ સિકાની બે બાકુઓ હોય છે, તેમ આપણા જીવનમાં પણ ફયારેથ અલત મુખ કે અલત દુઃખ આપવું નથી. મુખ અને દુઃખ એ તો ફલતનો કમ છે. તે જ રીતે દરિયામાં પણ ભરતી પછી બોટ આપે ન છે. પરંતુ મુશ્કેલ પરિસ્થિતિમાં આપણે હલાકા ન પડી જતાં

વિભાગ.....

<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>
<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>

મુખ્ય
કૃષી

આપણો શરૂને સતત કર્યા કરવું જોઈએ.
મુખ્યની પાંખોમાં જોઈ જણાવી પણ

આપણને જ નુકસાન થાય છે. આમ,
મુખ્ય અને કુશળની બંને પરિસ્થિતિઓમાં
સરસ્ય સ્વભાવ રાખવી જોઈએ.

આ સુભાષિત પરથી આપણને
બોધ મળે છે કે, જીવનમાં મુખ્ય

અને કુશળના સ્કો ગતિમાન રહે છે,

પરંતુ કુશળની પાંખોમાં હિંદુ પક્ષી

સુદૃઢનો દીપ આપણા હૃદયમાં પ્રવેશવેલિત

રાખીને પુણ્ય આપણું જીવન જીલવજો જ

જોવી આશા રાખીને આપણા શરૂ

પાછળ પરિચયથી ગંડી કરવું જોઈએ.

"હું માનવી જીવનની ઘટકાળ જોવી,

મુખ્ય પ્રધાન, કુશળ અભ્ય પછી જોવી."

વિભાગ.....

	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=			
	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=	

મુન
ક્રમક

વિભાગ - C

૧

૩૩૪, ૮/૫, ત્રિમંદિર અંકુલ,
એક્ટર નં. ૩,
અમડાલજ.

પ્રિય એકા,
મીઠી યાદ.

હું અહીં કુશળ છું. આશા છે કે
તું પણ કુશળ હશે.
તારો પત્ર મળ્યો. તેને ટી.વી. જોવાથી
અભ્યાસ પર પતી મારી અમરો વિશે
જાણવું છે એ જાણી આનંદ થયો. ઓપચમ
તો ટી.વી. જોવાથી આંખોને ખૂબ જ મુશ્કેલી
પાડે છે. જોવાથી ભાગતી વખતે આપણને
ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવામાં મુશ્કેલી પડે છે.
ટી.વી. જોવાથી આપણને તેવું અચની
બંધાવ થઈ શકે છે. ટી.વી. જોવાથી
આપણા મગજના વિચારો પર પણ
અસર પડે છે. અભ્યાસ વખતે કંટાળો
આવે, અને બીજા વિષયે યાદી વધુ,
ધ્યાન કેન્દ્રિત ન થવું વગેરે વધુ પડતા
ટી.વી. જોવાથી થતાં જરૂરો છે. આથી,
ટી.વી. જોઈએ તો પણ નિશ્ચિત અમથ
મટે એવું નહિતર તે આપણા અવાક્યને
દાનિશર થઈ વહે છે. આશા છે કે
આ બાબતો તું તારા જીવનમાં
જરૂર ઊતારશે.
તારા આતા-પિતાને આશ પ્રભામ

વિભાગ.....

	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=			
	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=	

અને નાની ચિંહને યાદ.

સિ.
તારો પ્રિય,
અ.બ.ક.

"ગાળામાં ચોક્કસ વક્તવન શિક્ષણ અહેવાલ."

તારીખ - 12/3/2015
સ્થળ - પડોદરા

તારીખ - 10/3/2015ના રોજ
ગુજરાત રાજ્યની પ્રમુખ શાળા અમરવતી
વિદ્યાસંકુલમાં વક્તવન શિક્ષણ અહેવાલનું
ઉરવામાં આપ્યું હતું. શાળાના દરેક
વિદ્યાર્થીઓના વાલીઓને તેમજ શિક્ષકોને
આગ્રહી જણાવવામાં આપ્યું હતું. આગ્રહ
સૌ જરૂરી વ્યક્તિઓ અપાશે આદર
ઉપર શાળાના પ્રમુખમાં ભેગી થઈ હતી.
દરેક વાલીઓની પોતાની કમતા મુજબ
વક્તવન કર્યું. એ પહેલાં ડોક્ટરો દ્વારા
તેમનો 'હેલ્થ' ઉરવામાં આપ્યો. વક્તવન
બાદ દરેક વ્યક્તિને સુસ્ત અને શિક્ષણી
પણ સુવિધા ઉરવામાં આપ્યા આવી હતી.
આંક સુધિમાં લગભગ બધા જોડા
જરૂર સૌથી વક્તવન શિક્ષણમાં તેમજ
પણ દરેક શાળાના દરેક શિક્ષકો, શાળાના
દરેક શ્રી તેમજ શાળાના અધ્યાપકોને
પણ વક્તવન કર્યું હતું. વક્તવન શિક્ષણ અંતે
આગ્રહીઓ અગ્ર ડોક્ટરોની ટીમની
આભાર આપ્યો.

વિભાગ.....

	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=			
	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=	

વિભાગ - ૭

11

ભાષાશ્રુતિ :

‘ભાષી’ તને કોઈએ જાનવાયો છે. હું
 કહાણી નથી. કહી એ કામ અંધ
 કામ માંથી તો એ અંધર આપવા
 લાવ્યો અને કહે: ‘આજુ, આજુ સુધી
 તમને આવાનું કોઈએ તો આજુ તો
 કુલ્લો!’ હું ચિડાઈ ગઈ ‘વળી હું
 આવાનું કોઈનાર કોણ ફૂ!’

12

ગદ્ય પરિવર્તનનું પરિવર્તન :

પૃથ્વીને, સહજતી પાંદડીઓને,
 વાસંતી ફુલોને ને નવપક્ષીઓને નજર
 નિહાળતા સ્વામીજી સ્વયં એક બોધિવૃક્ષ
 નથી? એમની નજર આવીને કોણ
 રહેલાં ને કોણી બધી શીલણલા કોણી
 બધી આહલાદ અનુભવાય છે. ઉદ્દેગો -
 ઉત્તારો આપોઆપ શામી જતાં અનુભવાય
 છે. ઉદ્દેગિત અન શાંતિની અનુભવ
 કરી રહે છે અનેકવિધ અહમ્-ઓ
 અરતાં જલો હોય અને અનહદય
 હવામાં ફૂલ પાઈ જતાં હોય એમ
 લાગે છે.

વિભાગ.....

<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>
<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>

૫૫૫
૫૫૫

13) મા તે આ! બીજા પનવડાના વા.

"જનનીની જોડ અખી નહીં જડે રે લોલા!"

કવિ શ્રી જોશદેવે આ ખેડિતમાં આતાને અનન્વ ગણાવી છે. કહેવાયું છે કે, દિવસ દિવસી પર દેરડ જ્યાંથી પહોંચી શકતો નથી. આથી તેણે પોતાના દૂત તરીકે આલાનું અર્જન કર્યું. આખરે માનું શુપન જ રસેઈ, બલિધન, ત્યાગ, કષ્ટ અને પ્રેમથી ભરેલું હોય છે. આ જય ગદિના બાળકને પોતાના વિદ્યમાં પ્રોત્સાહ આપે છે, ત્યારબાદ ખૂબ કષ્ટ વેઠીને તેને જ્યાં આપે છે, દાણીબધી મુશ્કેલીઓનો સામનો કરીને તેને વિદેશ છે તથા તેનામાં શુપનના સુષ્ટતમ ગુણોનું વિચ્ચન કરે છે. આ કંઈ જાનીમૂની વાત નથી.

"જેમ દિવસના ખોળામાં રમ્ય સલામત છે, તેમ આલાના ખોળામાં બાળક સલામત છે."

આલા દેરડ કાર્ય પોતાના બાળકના હિલમાં જ કરવી હોય છે. હંમેશા પોતાના લાડલાને લાડ લડાવતી આ ક્યારેક પોતાના તે જ લાડલાની સામે લાલ આંખો રાક્ષીને તેને ખિજવાય પણ છે તથા તેના પર ગુસ્સો પણ કરે છે. યુદ્ધ પરંતુ આ દેરડ વસ્તુ બાળકના હિલમાં જ હોય છે. આલા ક્યારેય પોતાના બાળકનું શું દેખતી નથી.

વિભાગ.....

<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>
<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>

"એક આ આ શિક્ષકની રક્ત આરે છે."

માતા પોતાના દરેક બાળકને
સમાન વીલે આરે છે. બાળક એક
હોય કે આત, માનો દરેક બાળક
પ્રત્યેનો પ્રેમ એકસરખો જ રહે છે. એ
બાળક અપંગ, અક્ષત કે મંદબુદ્ધિનું
હોય તો આતાનો તેના પ્રત્યેનો
પ્રેમ અમર્યાદીત થઈ જાય છે. એ બાળક
મૌંદુ હોય કે ચિંતામાં હોય તો આ
પણ લાડુલુ બની જાય છે.
આજે આજે આજે વિવેકમાં ઘણા
એવા પણ બાળકો છે જેની આતા નથી.
જનનીવિહોળા બાળકના જીવનમાં કદી ન
પૂરી શકાય એવી ખોટ રહી જાય છે,
એને તે બાળકની આતાનો પ્રેમની
લક્ષ્મી ક્યારેય છિપાલી નથી.

"એક ગોળ વિના ગોળો રંઆર,
લેડ આ વિના સૂનો રંઆર."

આજે આપણી આજે ઘણા એવા
ઉદાહરણો છે કે, જેમના જીવનમાં તેમને
મળેલી સફળતા આરે આજો કાળો
અસૂચ્ય છે. ગાંધીજી, અરહાર પરેલ,
ક્રિપાજી, મહારાણા પ્રતાપ, અબ્દુલ ઉલામ,
નારાયણ સુલિ કરે. આજી જે ઉદ્યોગો
છે કે,

"જે કરે કુલાવે પાવણું,
તે જગ પર શાસન કરે."

પ્રશ્ન
ક્રમાંક

વિભાગ.....

	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=			
	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=	

આતા હંમેશા પોતાના આજીવન સહીને
ચૂંકાવે છે. તે પોતાના
આજીવનું વ્યવસ્થા કરવા માટે કંઈ પણ કંઈ કરે
છે. પરંતુ - પંખીઓમાં પણ આ પોતાના અચાંચું
રક્ષણ કરવા માટે પોતાનાથી ઓછા પ્રાણી
સાથે આપ લીડતાં પણ અચાંચાલી નથી.

આપણી આની જેમ દેવતા આતા
પણ આપણને આજીવન આપનારી, આપણું
જીવન રક્ષારી તેમજ આપણને પોતાના
પોતામાં આપનારી છે.

"जननी जन्मभूमिश्च स्वर्गादपि गरीयसी।"
આ અને આતુભૂમિ સ્વર્ગથી પણ
મહાન છે.

પરંતુ, જે આપણી આજે પૂજા, લાણ,
સ્નેહ, ભાવદાન, આભિપ્રયાસ, વહાલપણું કોઈ
શ્રેષ્ઠ ઉદાહરણ હોય તે તે આપણી આતા
જ છે.

"मातृ देवो भवः"